

ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾਵਾਂ

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਸਰਵ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹਜਿਯੋਗੀ ਬਣ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਥੀ ਬਣ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸਤਿ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮਤਲਬ ਸਹਜਿ ਖੁਦ ਯੋਗੀ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਹਜਿਯੋਗੀ ਸਾਥੀ ਬਣ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਮਤਲਬ ਗਿਆਨੀ ਤੂ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਮਤਲਬ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਸੰਪੰਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਤਿੰਨੋਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਝੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣੇ ਹਨ? ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾਵਾਂ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਯੋਗੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ, ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਆਤਮਾ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵੀ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਨਾ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਸੰਪੂਰਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਵਰਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਯਥਾ ਸ਼ਕਤੀ ਯੋਗੀ ਭਵ ਅਤੇ ਯਥਾ ਸ਼ਕਤੀ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਭਵ - ਅਜਿਹਾ ਵਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸੰਗਮਯੁਗ ਜੋ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾ ਯੁਗ ਹੈ, ਇਸ ਯੁਗ ਮਤਲਬ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਰਦਾਨੀ ਸਮੇਂ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਰਦਾਤਾ ਬਾਪ ਵਰਦਾਨ ਵੰਡਣ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਰਦਾਤਾ ਦੇ ਆਉਣ ਕਾਰਨ ਸਮੇਂ ਵੀ ਵਰਦਾਨੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਹੀ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਵਰਦਾਨੀ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਰਮ ਵਾਈਜ ਫਲ ਆਪ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਰਦਾਨੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਮ ਅਤੇ ਪਦਮਗੁਣਾ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਮਦਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਜਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਾ ਪਦਮਗੁਣਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਹੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੋਗਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਰਿਫ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਖਾਂਦੇ ਹੋਏ ਥੱਲੇ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਯੁਗ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕਲਾ ਵੀ 16 ਕਲਾ ਤੋਂ 14 ਕਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਜੋ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨ? ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਖੁਲ੍ਹੇ ਦਲਿ ਨਾਲ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਫਲਸ਼ਵਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾ ਖੁਲੇ ਭੰਡਾਰ, ਭਰਪੂਰ ਭੰਡਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਸਿਬ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਇੱਕ ਦਾ ਪਦਮਗੁਣਾ ਦਾ ਹਸਿਬ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਸਰਿਫ ਆਪਣਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਪਾਈ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਪਰ ਰਹਿਮਦਲਿ ਬਣ, ਦਾਤਾ ਬਣ, ਵੀਧਾਤਾ ਬਣ, ਸਰਵ ਸੰਬੰਧੀ ਬਣ ਖੁਦ ਹਰ ਸੈਕੰਡ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਦੀ ਹੀਮਤ ਅਤੇ ਕਈ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮਹਿਨਤ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹਜਿਯੋਗੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਈ ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਭਟਕੀ ਹੋਈ ਨਰਿਬਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਥਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹੇ ਤੱਕ ਸਹਜਿਯੋਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਆਫਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਵ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਬੋਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦਵੇ। ਬੋਝ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਆਫਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਗਿਆਵੀਧਾਤਾ ਬਣ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਣਾਏ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਪਸ਼ਟ ਸਮਝਾਏ ਭਾਗ ਦੀ ਲਕੀਰ ਖੰਚਣ ਦਾ ਕਲਮ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਗ ਦੀ ਲਕੀਰ ਜੀਨੀ ਲੰਬੀ ਖੰਚਣਾ ਚਾਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੰਚ ਲੋ। ਸਰਵ ਖੁਲ੍ਹੇ ਖਜਾਨਿਆਂ ਦੀ ਚਾਬੀ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਚਾਬੀ ਵੀ ਕੀਨੀ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਬਣ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੇਫ ਵੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਹੈ ਉਥੇ ਤੂਫਾਨ ਕੀ ਕਰੇਗਾ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਪਰ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬੁੱਧੀਵਾਨਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਚ ਵੀ ਕਰਦੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਾਮ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ, ਕੰਮ ਬਾਪ ਦਾ ਸਹਜਿ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਲਾਭ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਲਾਡਲੇ ਬਣਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਈ ਝੁਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਝੁਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ! ਪਾਂਝੇ ਥੱਲੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣ ਦਿੰਦੇ। ਕਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਝੁਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਦੀ ਸੁੱਖ ਦੇ ਝੁਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਦੀ ਬਾਪ ਦੀ ਗੋਦੀ ਦੇ ਝੁਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਨੰਦ, ਪ੍ਰੇਮ, ਸ.ਤੀ ਦੇ ਝੁਲੇ ਵਿੱਚ ਝੁਲਦੇ ਰਹੋ। ਝੁਲਣਾ ਮਤਲਬ ਮੌਜ ਮਨਾਉਣਾ। ਇਹ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਇਸ ਵਰਦਾਨੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਰਦਾਤਾ ਵੀਧਾਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਬਾਪ ਅਤੇ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧ ਨਭਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਪ ਰਹਿਮਦਲਿ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਾ ਪਦਮ ਦੇਣ ਦੀ ਵੀਧੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਸਿਬ - ਕਤਾਬ ਚੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਣਗੇ। ਸਾਥੀ ਕੌਣ ਹੈ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ? ਫਰਿ ਇਹ ਇੱਕ ਦਾ ਪਦਮਗੁਣਾ ਦਾ ਹਸਿਬ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਰਹਿਮਦਲਿ ਹਨ, ਫਰਿ ਹਸਿਬ - ਕਤਾਬ ਸੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਮਾਫ ਵੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਖਤ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਫ ਕਰ ਹੋਰ ਹੀ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਾ ਅੱਗੇ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਰਿਫ ਦਲਿ ਤੋਂ ਮਹਸੂਸ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਮਾਫ ਹੋਣਾ। ਜਿਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਮਾਫੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਥੇ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਾਫੀ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਹੁੰਦੀ। ਮਹਸੂਸਤਾ ਦੀ ਵੀਧੀ ਹੀ ਮਾਫੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਦਲਿ ਤੋਂ ਮਹਸੂਸ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਲਕਸ਼ ਨਾਲ, ਇਹ ਮਾਫੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਚਤੁਰ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਾਤਾਵਰਨ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਤਾਂ ਮਹਸੂਸ ਕਰ ਲਵੋ, ਮਾਫੀ ਲੈ ਲੋ, ਅੱਗੇ ਵੇਖੋਗੇ। ਪਰ ਬਾਪ ਵੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ, ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਫਰਿ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮਾਫੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਿਨਾ ਵੀਧੀ ਦੇ ਸੀਧੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮਲਿੰਗੀ ਨਾ। ਵੀਧੀ ਇੱਕ ਕਦਮ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਧੀ ਪਦਮ ਕਦਮ ਜੀਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਕਦਮ ਦੀ ਵੀਧੀ ਤਾਂ ਯਥਾਰਥ ਹੋਈ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾ ਕੀਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਦਾਨੀ ਸਮੇਂ ਕਵਿ ਹੈ - ਇਹ ਸੁਣਾਇਆ।

ਵਰਦਾਨ:-

1 ਸਮੇਂ ਤੇ ਵੀ ਵਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੀਸ ਸਮੇਂ ਲੈਣਗੇ? ਸਮੇਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵੀ ਸਭ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਜੋ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਉਹ ਹੁਣ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲਵੋ, ਬਣਾ ਲਵੋ। ਫਰਿ ਇਹ ਡਾਇਮੰਡ ਚਾਂਸ ਮਲਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸੁਣੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਜੋ 3 ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੱਸੀਆਂ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨੋਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣੋ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਸ਼ਿਸ਼ਤਾ ਸਲੋਗਨ ਵੀ

ਇਹ ਹੀ ਹੈ - 'ਯੋਗੀ ਬਣੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਗਿਆਨੀ ਬਣੋ, ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣੋ। ਜੱਦ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੀ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ' ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣਗੇ। ਜੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਉਹ ਨਾਲ ਚੱਲਣਗੇ ਕਿਵੇਂ? ਸਮੇਂ ਤੇ ਤਿਆਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦੇ ਲਈ ਕਠਿਨ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਮਾਨਤਾ ਹੀ ਹੱਥ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਅੱਗੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਪੱਛੇ - ਪੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਸਾਥੀ ਤਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲਣਗੇ। ਬਹੁਤਕਾਲ ਦਾ ਸਾਥ ਰਹਿਣਾ, ਸਾਥੀ ਬਣ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਹੀ ਸਾਥੀ ਬਣਾ ਸਾਥ ਲੈ ਜਾਏਗਾ। ਹੁਣ ਵੀ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ, ਇਸ ਨਾਲ ਸੱਧਿ ਹੈ ਕੀ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਦੂਰੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਏਗਾ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਤੋਂ ਤੰਨੀ ਹੀ ਵਸੋ.ਸ਼ਤਾਵਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ' ਨਾਲ ਰਹੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ' ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਥੀ ਬਣ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਬਾਪ, ਨਮਿਤਿ ਕਰਣਹਾਰ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਕਦੀ ਵੀ ਸੇਵਾ ਹਲਚਲ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਲਿਆਵੇਗੀ। ਜਿਥੇ ਇਕੱਲੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ - ਪਨ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਫਰਿ ਮਾਇਆ ਬੀਲੀ ਮਿਆਉ - ਮਿਆਉ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ 'ਮੈਂ - ਮੈਂ' ਕਰਦੇ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਉ, ਮੈਂ ਆਉ। ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਬੀਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਾਥੀ ਬਣ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਨ ਦੀ ਵੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ' ਬੜੀ ਗੂੜੀ ਹੈ, ਉਹ ਫਰਿ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ।

ਅੱਜ ਸਰਿਫ ਇਹ 3 ਗੱਲਾਂ ਚੈਕ ਕਰਨਾ। ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਵਸੋ.ਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਕੀਥੇ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਕਠਿਨ ਸਮੇਂ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਜਾਨਣਾ ਮਤਲਬ ਮਹਾਨ ਬਣਨਾ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ - ਜੰਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ, ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੈਠ ਰਜਿਲਟ ਸੁਣਾਉਣ - ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੀ ਰਜਿਲਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੱਢੇ ਕਠਿਨ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਰਜਿਲਟ ਅਨਾਉਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਰਜਿਲਟ ਨੂੰ ਸੁਣ ਸੋਚਣਗੇ ਕੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਨਾਉਸ ਹੋ ਗਿਆ, ਹੁਣ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ, ਹੁਣ ਜੋ ਹਾਂ ਜਵਿ ਹਾਂ ਠੀਕ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਫਰਿ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਇਹ ਇੰਡਾਇਰੈਕਟ ਰਜਿਲਟ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਠਿਨ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਕਹਿਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕੀ ਰਜਿਲਟ ਸੁਣਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਦੀ 6 ਮਾਸ, ਕਦੀ ਇੱਕ ਵਰ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਕਈ ਇਹ ਵੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕੀ 6 ਮਾਸ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਹੋ ਗਏ, ਕੁਝ ਸੁਣਾਇਆ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਦੱਸਿਆ ਨਾ ਕੀ ਹੁਣ ਫਰਿ ਵੀ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਰਹਿਮਦੀਲ ਦਾ ਹੈ, ਵਰਦਾਨ ਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਚਿੰਤਰਗੁਪਤ, ਗੁਪਤ ਹੈ। ਫਰਿ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਫਰਿ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਰਹਿਮ ਆਉਦਾ ਹੈ - ਚੱਲੋ ਇਕ ਸਾਲ ਹੋਰ ਦੇ ਦਵੋ, ਫਰਿ ਵੀ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਸਭ ਦੀ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਗੱਲ ਅਨਾਉਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਭੋਲਾਨਾਥ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਕਈ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੋਲਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭੋਲੇਨਾਥ ਤਾਂ ਹੈ ਪਰ ਮਹਾਕਾਲ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਰੂਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵੱਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੋਗੇ ਇਸਲਈ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਭੋਲੇਨਾਥ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਅਣਜਾਣ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕੀਸਲਈ? ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਸਮਝਿਆ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਹ ਸਭ ਨਜ਼ਾਰੇ ਵੇਖ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੀ - ਕੀ ਖੇਡ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਸਭ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਵਸੋ.ਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਚਿ ਚੈਕ ਕਰੋ ਅਤੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਓ। ਅੱਛਾ!

ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸਰਵ ਯੋਗੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ, ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ, ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ' ਖੁਦ ਦੇ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜਾਣ ਮਹਾਨ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ' ਬਾਪ ਦੇ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਮਝਦਾਰ ਵਸੋ.ਲ ਬੁੱਧੀ, ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ' ਪਾਵਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਪਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ :- ਹਮੇਸ਼ਾ' ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸੰਪੰਨ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਬਾਪ ਨੇ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਵਰਸੇ ਵੱਚਿ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਪਣਾ ਵਰਸਾ ਮਤਲਬ ਖਜਾਨਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਖਜਾਨਾ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਜੋ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਖੁਦ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਚੀਜ਼' ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਵਨਿਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵਰਸਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਹਨ। ਅੱਜ ਵਰਸਾ ਮਲਿਆ, ਕਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ। ਅੱਜ ਖਜਾਨੇ ਹਨ, ਕਲ ਕੋਈ ਸਾਝ੍ਹ ਦੇਵੇ, ਕੋਈ ਲੁੱਟ ਲਵੇ - ਅਜਹਿਾ ਖਜਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੰਨਿ ਖਰਚਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਧਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜੰਨਿ ਗਿਆਨ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਵੰਡੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵੱਧਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਸਰਵ ਸਾਧਨ ਵੀ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ' ਦੇ ਲਈ ਵਰਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਗਏ - ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਵਰਸਾ ਵੀ ਕੰਨਿ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ! ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਵੇਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾਦੀਆਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦਾਦੀ ਨਰਿਮਲਸ.ਤਾਂ ਨਾਲ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ:-

ਮਹਾਰਥੀਆਂ ਦੇ ਹਰ ਕਦਮ ਵੱਚਿ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬੋਲਣ, ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਬੋਲਣ ਪਰ ਹਰ ਕਰਮ, ਹਰ ਚਲਣ ਵੱਚਿ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਵੀ ਰਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਵੱਚਿ ਹੋਣ, ਭਾਵੇਂ ਵਾਚਾ ਸੇਵਾ ਵੱਚਿ, ਭਾਵੇਂ ਸੰਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਨਾਲ - ਪਰ ਨਰਿੰਤਰ ਯੋਗੀ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਨਰਿੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਵੀ ਹਨ। ਅੱਛਾ ਹੈ - ਜੋ ਮਹੂਬਨ ਵੱਚਿ ਖਜਾਨਾ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਕੇ ਖਲਿਉਣ ਲਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੋ। ਮਹਾਰਥੀਆਂ ਦਾ ਸਥਾਨ ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਵੀ ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਥੂਲ ਸਹਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਵਿ ਬਾਪ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬੱਚੇ ਵੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਵੇਖ ਕਰਕੇ ਕੰਨਿ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਰਦਾਨ ਹੈ ਸਾਰੇ ਮਹਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ। ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਵਰਦਾਨ, ਮਸਤਕ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਕੰਨਿ ਵਰਦਾਨ ਹਨ! ਹਰ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਮਿਤਿ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਨੈਣਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਸਾਰੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕੀ ਬਾਪ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਨੈਣਾਂ ਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਮੁੱਖ ਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਚਹਿਰੇ ਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਹੈ, ਕਦਮ - ਕਦਮ ਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਕੰਨਿ ਵਰਦਾਨ ਹਨ, ਕੀ ਗਣਿਤੀ ਕਰਨਗੇ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵਰਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਵਰਦਾਨ ਮਲਿ ਹੋਏ ਹਨ। ਜੋ ਵੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ, ਵਰਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਝੋਲੀ

ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਵਿੰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਵਖਿਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਧਨ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਲਿਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਹਮੇਸ਼ਾ। ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਦੇਵੀ ਬਣ ਸੰਪਤੀ ਦੀਂਦੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਕਸਿ ਦਾ ਚੱਤਰ ਹੈ?

ਤਾਂ ਕੀਨੇ ਵਰਦਾਨ ਹਨ! ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕੋਈ ਵਰਦਾਨ ਰਹਿਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਫਰਿ ਕੀ ਦੇਣ? ਵਰਦਾਨਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਜੇ ਹੋਏ ਚਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਵਿੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਹੱਥ ਘੁਮਾਇਆ ਤਾਂ ਵਰਦਾਨ ਮਲਿ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਤੇ 'ਸਮਾਨ ਭਵ' ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਭ ਵਰਦਾਨ ਮਲਿ ਗਏ। ਜੱਦ ਬਾਪ ਅਵਿਅਕਤ ਹੋਏ ਤਾਂ ਵੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ 'ਸਮਾਨ ਭਵ' ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਨਾ। ਸਰਿਫ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਰੂਪ ਵੱਚਿ ਸਾਰੇ ਮਹਾਵੀਰ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਵਰਦਾਨ ਮਲਿਆ। ਅੱਛਾ!

ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਅਤੇ ਦਵਾਈ ਹੈ ਹੀ, ਇਸਲਈ ਵੱਡੀ ਬਮਿਾਰੀ ਵੀ ਛੋਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਰਿਫ ਰੂਪਰੇਖਾ ਵਖਿਉਣੀ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣਾ ਦਾਵ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੂਲੀ ਤੋਂ ਕੰਢੇ ਦਾ ਰੂਪ ਵਖਿਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸਾਥ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੈ ਹੀ। ਹਰ ਕਦਮ ਵੱਚਿ ਹਰ ਬੋਲ ਵੱਚਿ ਬਾਪ ਦੀ ਦੁਆ - ਦਵਾ ਮਲਿਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਬੇਫਕਿਰ ਰਹੋ। (ਇਸ ਨਾਲ ਫਰੀ ਕੱਦ ਹੋਣਗੇ?) ਇਵੇਂ ਫਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਰਿ ਸੁਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਵੱਚਿ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਲ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਮਿਾਰੀ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਮਿਾਰੀ, ਬਮਿਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਸਭ ਸਮਝਣਗੇ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਦਦ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾਏ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀਮਤ ਦਿਲਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਰੂਪਰੇਖਾ ਵਖਿਾਈ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਦਲਿਸ.ਕਿਸਤ ਹੋ ਜਾਣ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਐਗਜਾਮਪਲ ਰੂਪ ਨਾਲ ਥੋੜੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਬਾਕੀ ਚੁਕਤੁ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਰਿਫ ਰੂਪਰੇਖਾ ਹੀ ਰਹਿਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਵਦਿਸ਼ੀ ਭਰਾ ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ :- ਦਲਿ ਤੋਂ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਦਲਿ ਦੀ ਥੈਕਸ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਹਰ ਕਦਮ ਵੱਚਿ ਹਰ ਬਚੇ ਨੂੰ ਦਲਿ ਤੋਂ ਥੈਕਸ ਮਲਿਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਨੂੰ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਥੈਕਸ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮੇਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਪੂਰਾ ਹੀ ਥੈਕਸ ਤੇ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ :- ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਵਧਿਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਧਿਨ ਜੀਤ ਭਵ

ਜੋ ਬੱਚੇ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਕਮਾਇਆ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਵੰਡਿਆ, ਖੁਦ ਵੱਚਿ ਸਮਾਇਆ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਸਰਿਫ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਹਜ ਹੀ ਵਧਿਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਵਧਿਨਜੀਤ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਫਰਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਧਿਨ ਲਗਣ ਨੂੰ ਡਸਿਟਰਬ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਇਸਲਈ ਜਵਿੰ ਚਹਿਰੇ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਝਲਕ ਵਖਿਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਝਲਕ ਵੀ ਵਖਿਾਈ ਦਵੇ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਪਰਸਿਥਿਤੀਆਂ ਵੱਚਿ ਘਬਰਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ.ਕ੍ਰਿਸ਼ਕ ਸਮਝਕੇ ਪਾਠ ਸੀਖ ਲਵੋ।

ਸੂਚਨਾ :- ਅੱਜ ਮਾਸ ਦਾ ਤੀਜਾ ਰਵਿਵਾਰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯੋਗ ਦਿਵਸ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਤੋਂ 7.30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਮਧਾਮ ਦੇ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋ ਲਾਈਟ, ਮਾਈਟ ਹਾਊਸ ਬਣ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸਾਹਿਤ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸਰਚਲਾਈਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ।